

<http://physicsweb.org/article/news/4/3/4>

2000/03/03

توضیح پدیده‌های کسری در نانولوله‌ها

فیزیک‌پیشه‌های بریتانیا و ایالات متحده توضیح‌ی برای خواص غیرعادی دیده شده در مورد رسانش در نانولوله‌های کربن ارائه کرده‌اند. سُتفانو سانویتو [۱] از دانش‌گاه لندن‌سیتر [۲] در بریتانیا، و هم‌کارانش کشف کرده‌اند نقص‌ها و برهمنکنش‌های کوانتمی بین لایه‌های کربنی مختلف در نانولوله‌های چنددیواره‌ای بعضی از کانال‌های رسانش در لوله را می‌بندند. نتایج این گروه مقدارهای غیرعادی رسانش را (که در آزمایش‌های اخیر مشاهده شده) توضیح می‌دهد [۳].

کوانتم رسانش (G_0) با معادله‌ی ساده‌ای تعریف می‌شود: $G_0 = 2e^2/h$ ، که در آن e بار الکترون و h ثابت پلانک [۴] است. رسانش یک تک‌نانولوله $2G_0$ است، اما در آزمایش در مورد نانولوله‌های چنددیواره‌ای مضرب‌های فرد G_0 ، و در مواردی مضرب‌های کسری هم به دست آمده است. در این آزمایش‌ها والت د هر [۵] از جرجیاتک [۶] در ایالات متحده، و هم‌کارانش یک نانولوله‌ی چندلایه را به نُک طلایی یک میکروسکُپ تونلی رویشی وصل کردند و در جیوه‌ی مایع غوطه‌ور کردند. وقتی لوله به جیوه تماس می‌یابد، مداری تشکیل می‌شود که به کمک آن می‌شود آزمایش‌های دقیق رسانش انجام داد. سانویتو و هم‌کارانش این آزمایش‌ها را به دقت تحلیل کردند.

به گفته‌ی سانویتو و هم‌کارانش، داده‌های تجربی را به شرطی می‌شود توضیح داد که دو وضعیت تجربی رخ داده باشد. اولاً جریان باید فقط از نُک طلایی به بیرونی ترین لایه‌ی نانولوله تزریق شود. ثانیاً، تعداد لایه‌های کربنی در تماس با جیوه باید به عمق غوطه‌وری بستگی داشته باشد. نتیجه این است که ممکن است رسانش کسری در نانولوله‌ها رخ دهد. یکی از علت‌های این پدیده برهمنکنش‌های بین‌لایه‌ای است (که چگالی حالت‌های الکترونی در نزدیکی تراز فرمی [۷] را تغییر می‌دهند) و علت دیگر هم

ناهمگنی‌های نانولوله است.

- [1] Stefano Sanvito
- [2] Lancaster
- [3] Physical Review Letters **84** 1974
- [4] Planck
- [5] Walt de Heer
- [6] Georgia Tech
- [7] Fermi